

Tartalom

Nagypénteken.....	1
Az árnyékot.....	3
A cselekedeteink	4
A közelség.....	5
A Bűneim	6
Gyómom.....	6
Isten gyermekének lenni	7
Febr. 02.: a szerzetesek világnapja.....	8
Ott, hol	9
Az ateista és a hívő.....	9
Életecélok	10
Boldogok a túrni tudók!	10
Cursillós levél	11
Aki szeret	11
Fűtésszezonban	12
Az utakon.....	12
Csak az!.....	13
A feladatod.....	13
Mostanság	14
Ha Te lennél.....	15
Mindszenty József tér.....	15
A kinőtt lelkiismeret.....	16
Csak	16
Ima kétezer tizben	17
Az igaz s a hamis	18
Erzsikének.....	19

Nagypénteken

2010 ol o5

Mikor Krisztus ágyékkötőjét
Letépték
Mert a végtelen megalázás
Volt a mérték,
Akkor sem voltak mások az emberek!.
Szerettek, ittak és nevettek;
Élték bele a napokba magukat:
Céltalan létük
A semmibe fúrt lyukat....

Nem is akartak mást.
Csak ösztöneik kielégítését;

Nemhogy feloldozást,
Sem megváltást, sem békét;-
Tele gyomrot, mámoros fejet,
És élvezeteket, amennyit lehet
S e kerékcsapásba
Kátyú volt Krisztus léte:
Mint zavaró barázda
Egy lemezen, mely a tűt eléje
Dobja mindig:
A megszokott menetből
Újra, s Újra indít.
És lépned: Neked köll!

Pucér gyalázatban:
Könnyebb volt haragudni Rá
Mint néma alázatban
Letérdelni a kereszt alá

Vagy segíteni Neki
(Simon is félelemből tette)
Mintha az emberség veszne ki
Az Emberiségből; vagy a szív, vagy az elme...

A félelem csattogtatja ordas fogait
S a Hatalomra éhes új csikaszkok
Felnevelődnek hol ott- hol itt...
És felszínre kerülnek;
Mint szennyvíz a habot
Feldobja, s megkeserülnek
Az alatt lévő hétköznapijai...
Ez régi mese, nemcsak mai

2

Többezer év óta....
S hogy egy élet mit ér?!-
A kvóta
Alig változott....
S hogy igazságot ki kér?!?
- Ki elnyom,
Vagy az átkozott!
- - A szürke-senki: - másik
Vagy ki a kenyérért térden mászik!

Más mértékkel mérnek
És más is az ítélet
De bizton szigorú, ha általa
Biztosítva van az uralkodó álma, s hada,
Mely a tömeget féken tartja
Bárki elveszhet, ha úgy akarja
A Hatalom!

S a nép: a sok balga
Tulok, barom
Csak néz, vagy szörnyülködik
S ha már lepusztult, -akár tövig-;
Akkor sem tesz, mert félti a keveset:
Amit veszthet, s a sebeket
Fájlalja előre, miket kaphat
A halál így diadalt arathat.
Bárkit bármiért is feszítenének
Keresztre.
Káin agyonverte;
Elhalt bizony Ábel lelke!
S Mi a gyilkos utódai vagyunk;
Bizonyítjuk is, s elsatnyuló fajunk
Nem néz előre
S tagadja múltját:
Így megy veszendőbe
A mozdulat, mely kutat
A tudás fáján: gyümölcsök után
Az ész kevés, erkölcs nélkül csupán
Félembes faj fejlődik tovább:
Eszméktelen korcs, mely egyre ostobább
Mely önmagát falja fel.
Leszámolva önnön értékeivel!...

Az árnyékot..... 2010 ol o7.

Istenem: az árnyékot
Húzd vissza;
Mint Izaiás kedvéért:
Hiszen a föld úgy issza
Szomjasan az embervért
Mint gyors záport
A sivatag homokja
- Vagy a mámort
A megteremtett új pokla
A Létnék:
Hol minden: csak ÉRDEK!
És azt dicsérik: akit kihasználnak:
Új balekjai a Holnapnak,- s a mának....

Óh Az érdekekkel telt szeretet!
Szeretni csak azt:
Ki hasznukra lehet.
A kihasználósi nem aggaszt
Senkit; -s nevet:
- Mindenki: -azon,
Ki ezt rossznak látja;
Eszement fazon!
- Hiszen mára

EZ lett a Világ motorja:
- Hogy mire vagy jó ingyen?
-S már kotorja
Elő kívánalmait
Az új, vagy régi ismerős;
Új meg új vágyakkal viselős....
S elhahagytad:
Csak ezért kellesz nekik
Míg van benned lehelet
A teljesítést ki is verik
Belőled – belőlem...
Hisz ez az Élet!!- de ők nem
Tesznek semmit viszonzásul
Nem csereüzlet: bután bámul
Ha megmondom: mit, - miért-
De Ő csak egyoldalú szívességet kért
- Ami Neked nem nagy dolog-
S az ember dühöng, dohog
És megteszi: pedig tudja.
- Nem kellene
-„, csak a békességért”
Egye meg a fene !
S a Világ forog tovább
Elégedetten
Talán mindenki...,
De én nem!

A cselekedeteink   2010 01 25.

Tetteinket
Mérlegeljük
Nem tudjuk, hogy tegyük-
-Ne tegyük:
Tépelődve:
Elvekhez viszonyulva
Elfeledjük
Hogy mi is a Jólsten útja :
Nem Hozzá vetjük:
Ő mit is . szeretne
S elhibázott minden tettünk;
- És életünk
Pedig jobb is lehetne...

Döntési helyzetekben
-„,Ó Jézusom- mit kell tennem?!-”
Mondjuk ugyan, de nem gondoljuk
Akaratát : - Tán nem tudjuk?
- Vagy tudatosan ellene.

Cselekszünk, s a gonoszság szelleme
Győz, de akkor
Miért várunk jót?!
Istenhez,
Vagy Emberhez foghatót
Remélünk az alkotás vágyában;
Márványszobrot faragnánk
S turkálunk a trágyában
És csak néz, csak néz a mi atyánk....

A közelség

2010 jan. 26.

Isten oly közel van.
Mint nevének kimondása
Mégis, mindig minden másra
Gondot fordítunk
S feledjük Őt:
Mintha minduntalan
Lélegeznénk
De kihagynánk a levegőt!

Vagy szívünk verne
Vér nélkül-
Mintha bármi is életre kelne:
És segítségül
Ahhoz nem Ő kellene!
Elfeledjük, vagy ellene
Támadunk : bűneinkkel;
Magyarázva önmagunkat
- Hogy nekünk nem itt kell
-És nem most: jónak lennünk.:
Ezért támadunk, és veszekszünk:
Bántva Őt,- és magunkat,
Tőle elfordulva:
Keressük a javunkat
Pedig itt van; s tudja:
Minden tettünk
Fiával megváltva
Napi keresztünk

Isten kész segíteni !
De az Ember ha azt nem várja:
Nem történik semmi...:
Az élet a tempót diktálja
S ki másban reménykedik.
- Nem Általa, és Vele
Csaló vágyak tengerének
Iszapjába fúl bele

S a mai nap emberének.
Ki feled Istent és egeket
Ez a baja, s megkeserül
Pedig boldog is lehet !

A Bűneim   2010 01 26.

Annyi az én bűnöm
Hogy nem érdemes jónak lennem!
- Vagy én leszek az egyetlen
Odafenn a mennyekben,
Kire az Úr mondja. Megtűröm!

Mert vétkezett -ugyan:- sokat
De Jót akart !
S bűnös lelkét:- a mocskosat
Melybe oly sokszor belemart
A tagadás ősi szelleme-
Megtartom körömben, s vele
Példálózom majd másoknak!:.
Kik manna helyett a vérre
Rászoktak
S talán így megérte
Odalenn
Kínlódó nyomorult léte!:
S Öröm-körömbé véve
Megnyugodhat végre !

Gyónom...   2010 jan. 27.

Meggyónom bűneimet:
Hogy nem mindig ültem itt meg.
Tenyereden : Istenem
S nem akartam: mit mutattál
Tudni: tudtam, de ugyan már....
Van annál könnyebb módja annak...!
Csellengéseim
Zsákutcákba ragadtak....

Hittem, de ez kevés volt;
Tettek nélkül: ugyan – holt,
És fabatkát sem érő érzés a Hit,
Elandalít, de nem gazdagít:
Ha a szavakat nem váltom tettekre:
Olyan, mintha hamis pénzzel fizetne-
Sőt! Alamizsnálkodna a halandó.
Értéktelen, szemfényvesztő, mulandó
Csak saját lelkiismeretét

Csitítgatja vele:
Szíve melegét
Jó mélyen elrejtve
Észre sem veszi: hogy kihűlt...!
De Őrzőangyalom mellém ült
És szentírást adott kezembe
Melyet azóta
Esténként nehezen teszek le
Hisz minden benne van:
Mint egy nagy receptkönyvben
És finom az Élet valóban
S kinyílik a lét:
Mint a zár a börtönben
Szabadulást ad, s békét !

Isten gyermekének lenni

2010 jan.28

Anyám, ha megtudja:
Hogy én vagyok beteg:
Otthonában csak értem remeg
S ha a nővérem;- akkor: érte
Önmagát sohasem kímélve

Az elsők mi vagyunk, s elfutja
Szemem a könny, ha Reá gondolok.
Hisz szívemben Ő dobog
És az én jó Apám:
Szülőnek lenni igazán
A legszebb hivatás!
Nem közelíti meg
Semmi más!
S Istenünk Értünk remeg.
Várja, hogy jó útra térjünk
Remél;- jobban, ahogy mi remélünk
Jobban, mint apánk, s anyánk
Hiszen Ő a mi atyánk;
Apánk, s anyánk atyja is:
Rájuk is Ő vigyázott,
Nekünk adta, Ránk bírta a Világot
- Bár itt az árny,,: a hamis:
Mely letérítene a helyes útról...
Kíméljük meg Őt a bútól
S gyermekeként Rá hallgatva
És szeretve
Engedjük,
Hogy teljen bennünk kedve
Mint anyánknak, s apánknak;
Ne gyűljön a könny, s a bánat

Sem itt lenn, sem odafenn
Szerethessen:
Mint én a gyermekem!

Febr. 02.: a szerzetesek világnapja

1.

Egymillió ember
Talán közelebb van Istenhez
Mert a többi nem mer?
Nagy bizalom, és hit kell ehhez!

Egymillió ember a Világban:
- Só a sárban-
Fény, amely világít:
Bennük a világ, s fénylik a hit

S a szorgalom: Ők Isten kezei;
Ujjai: kik dolgoznak: Neki
S az emberekért: kiket teremtett
S kik hívó szavára
Nem mondanak nemet...

Szerzetes atyák:
Kik apjai az elveszetteknek;
Vagy kiket a sátán tévesztett meg
Ők adják
Az erőt: azoknak, kik gyengék:
Hajlékuk biztos menedék
Az üldözötteknek
- Bár maguk is azok –
Noha Ők önként lettek
Mert sokan vannak gazok!

Isten kertjében gazolnak
S gyönyörködnek a virágokban
Miközben Isten szívére hajolnak
Kiteljesednek mind másokban.
Hitben, reményben, szeretetben
Óvja az Úr Őket

Most is ebben!

2.

Ezen a napon az európai szerzetes
Kibújik a cellájából
És ha meglátja az árnyékát,
Akkor hosszú kísértésnek lesz még
Kitéve ezen a télen

Ott, hol

2010 02.03.

Ott van a helyem
Ahová a fényed mutat,
Hiába kutat
Tékozló szemem
Más, csalóka, kies vidékeket
Ki tudja
Tán nem érdemlem meg-..
Vagy a hit útja
Ide vezetett:
Itt van dolgom, tudom,: s lehet
Kiteljesítenem szavait, akaratát
S nem a magam javát
Keresve mindenben...
Ide küldött:
Itt van helyem !
S azon küzdök:
Hogy jobban tegyem
Mit Ő rám bízott...
Dicsőség csak Neki legyen
Hisz vezető csillaga
Újra izzott
Az Égen Tegnap, és Ma !

Az ateista és a hívő

2010 02 23.

1

Nagy a kuszaság az életünkben
Nincs iránytűm, nincs térképem:
Így szinte elveszettnek érzem
Magamat
S tétova az akarat
Mely tovább visz, s végzetünkben
Biztosak lehetünk...
Ennyi volt, csak ennyi jutott
Nekünk!?- Nekünk....

2

Van térképem: az Ige,
Iránytűm a kereszt
Erős hittel teljesítve.
Mit a nap megkövetel
S a boldog percet:mit ereszt:
Békében töltöm el,s az eljövétel
Nem riaszt;s a Vég :csak nyugalom!
Biztos kézzel vezet a megtervezett utamon
Nap-mint nap és évről-évre;
Mindig elkelt segítségé
Vele, az Ő dicsőségéért
Ki ellenünk?! És ugyan miért?

Életcélok

2010 o2 28.

Az egész életünk
Arra szolgál,
Hogy megtanuljunk szeretni...
Milyen jó nekünk,
Hogy a cél
Látszólag csak ennyi
De mily nehéz megtenni!

Nemcsak akkor,
Ha jókedvünk engedi
Vagy várjuk: hogy az agg kor
Eljön, s majd...- szeretni :
Ráérünk, és addig megtanulunk...
Mert ha akarunk: mindig tudunk!
Bár néha nehéz, és önuralommal teljes
De aki nem bírja :
Az bizony selejtes
Elveket forgat az agyában
És szeretetének sok a híja
Nem oszt, és nem kap örömeket a mában
Eleget
És nem ott keresi , ahol van
Szívébe a meleget

Boldogok a túrni tudók!

2010 03 01.

Boldogok a túrni tudók;
Mert Mi földönfutók
Sok bajt kell, hogy elszenvedjünk
Oly sokszor, és már semmi kedvünk
Folytatni; mi kín, fájdalom
Gyötrődünk, s a vágyakon
Felülemelkedni nem tudunk;
Hiába köröket futunk
Sokszor bukunk,
S csak néha szárnyalunk
Nem simogatunk szavakkal
- Csak tárgyalunk-
Jót nem teszünk, s az arannyal
Csak magunk próbáljuk boldogítani
Így a kevés jó, mi bennünk van, ami
Isteni adomány:- nem kamatozik
Amire kaptuk, s akire tartozik:
Feledtük régen
Így hiába keressük az angyalokat
A hamisan megfestett égen!

Cursillós levél

2010 03 12.

Szerettelek, szeretlek, és szeretni foglak!
Kedvesebbet, igazabbat.- ugyan mit mondjak?
Szállnak az évek
S Neked szánt az élet
Kéz- a kézben, egymást átkarolva
Küzdünk, vagy vidulunk egybeforrva
Mint egymásba ojtott vesszők
Közös gyökérrel.
Biztos talajról, éltető fölénnyel
A jeges szelek ellen, melyek metszők...

Akármi történjék is
Valódi, vagy vélt hibák miatt
Nincs az a sakk-matt
Vagy megtévesztő, hamis
Öröm
Mely túlmutatna
A kettőnk által megrajzolt körön

Igent mondtam, mikor a pap kérdezett
Igent mondok, mert más nem létezett
És nem létezik
Büszke vagyok erre, hogyha kérdezik
A szerelemre, mely Irántad lobog
S a szeretetre,
Mert a szívem Érted dobog

Aki szeret

o3.13.

Aki szeret engem
Attól én örökké kapok !
S míg én őt szerethetem:
Örömmel adhatok:
Bármit- ha akar
A szeretet hamar
Kívánja megadni- s nem ' majd'
Hisz kétszer ad, ki gyorsan ad

Ki mondja:- hogy:”szeret”
De fukar-:
Csak szavakkal, ha lehet...
Csak sugall,
De nem tesz semmit
Az érzésbe tettet nem tesz;
A szeretet csak benne lévő hit
S a szeretett fél ettől nem lesz
Szeretve, csak áltatva
És nőnek a hiába vágyak ma,

Holnap, és holnapután...
A szeretet elhal ostobán, bután;
S mi örök lehetne
Eltemettetik:
Tettek nélkül szeretve
Olyan mint az Isten nélküli hit !

Fűtésszezonban   2010 03 19

Mint vak kristály
Sugározz rám fényt
Hogy szétszórjam
S ki körülöttem itt áll;
Mint nagy jótéteményt
Kaphassa Tőled, s énrólam:
Sokfelé menjen; sokaknak
Kinyíljanak-
S zárt, vak ablak
Ne legyen senkinek szeme
A Te fényed vihessem bele
S vidítsanak
Soraim száz, ezer lelket
Általad, s Neked víve szebbet,
Jobbat, és Tisztábbat:
Olyat, mit igazán kívánhat
A Mester, a Teremtő, a Jó Szülő
Fényed add Uram, hogy kihűlő
Szívünket felmelegítse
Segíts, mert kályháink így se-
Úgy se adnak elég meleget
Pedig fűtünk, fűtünk
Ahogy csak lehet
Persze hogy kell
A Te kegyelmed!

Az utakon   2010 03 22.

Isten a bűnt is úttá változtatja
Mely Hozzá vezet
Ha végig megyen rajta
A megbánó ember
Hisz Ő szüntelen szeret-
Csak elindulni nem mer
Ki azt hiszi: késő már...
Nem hiszi, hogy Ő mindig vár:
Mert az elbukást
S a felemelkedés vágyát is látja;
És minden mást
És mégsincs sohasem vádja
Csak kinyújtott karja

Utánunk
Mint a jó anyának
Kit ritkán látunk.
Szeretgetni vágyó
Ölelni akaró két karja:
Mellyel tékozló fiait
Magához vonni akarja
Évezredek óta
És születésünk pillanatától
Itt van velünk
És mégis olyan távol
Mikor mi magunkból
Messze üzzük Őt
Szerető atyánkat:
A Teremtőt!

Csak az!   2010 03 23.

Csak az foglalkoztasson:
Hogy a szereteted élő legyen
Lépj túl bajon-gondon
Ne kössön le a négy őselem!

Hisz többre hív annál
És még többre hív ma is...!
Az Isten több pusztá divatnál
Érzed, tudod magad is...!

Állandóan figyel.
Várja a jó tetteket
Ha benne, s a jóban hiszel
Mozgatórugód a szeretet

Jót tartogat számodra
Az Édent általad megteremtené
A szív gyümölcsseit pártolja
S irányít állandóan
A Boldogság felé!

A feladatod   2010 04.15

Ne szeretet és megértést
Várj másoktól
Hanem adj!
S ha megszabadulsz az elvárásoktól;
Maradj
Olyannak. Mint gyermek-korodban
Mikor dúskáltál örömben, és jóban,
Akkor tudtál a kevéstől is boldog lenni
Ha megérintett az angyalok szárnya: ennyi

A béke, s a tiszta szívöröm titka:
Nyitott lélekkel a Világot jobbítva;
Megszentelve a percet
Alapozva a jövőt-
Hittel erősítve a merszet;
Így világítva az emberek között

Ennyi a feladatod !
Nem több, nem kevesebb
Tudod tenni, ha akarod !...
De független ettől a pénz, a kereset
A mammon csapdáit kikerülheted:
IGAZ leszel
S mi több: Nemesebb !

Mostanság   2010 05 08.

Atyám: nem értelek
De bízom Benned
Félek, s féltenek
És szereteted
Olyan távoli, megfoghatatlan
S a gonosz itt van
Ezer alakban
És nem erősít a hittan
S az ájtatoskodás
Csak a szilárd hit
És semmi más
Csak az segít!

Keszekusza világunk
Egzaltált, rohanó népe
Ahogy törtetünk, s nem várunk,
Hiába élt, él elébe
Egy jézusi , igaz utat-
Könnyebb utakat kutat
Remegő, lázas tekintetünk
S közben csak vétkezünk....

A jónál jobbat akarunk tenni
Az evangélium nekünk már semmi
A Jó Hírnél-- van jobb
A csendes szónál- a hangos-zajos dob

Leigázott, kirabolt földünkön
Győzedelmi éneket harsogva
Azon dolgozunk,
Hogy a Lélek eltűnjön-
S ne mi, hanem az Isten
Legyen az apokalipszis foglya!

Ha Te lennél.....

2010 05 23

Ha Te lennél a Megváltó
Hogyan viselkednél?
Mindig azt tenni, ami jó!?
Akkor valóban Te lennél?
Vagy azért vagy Te Te
Mert helytelent is tehetsz
S beletaposna az önérzetedbe
A parancs,hogy:” Mindig szeress!
Minden körülmény között!”-?
Hogy Te lehess a fénybe öltözött
Hogy Te legyél a harmat
A szomjazók ajkain
Szíved maga legyen kamat
S a dalolni vágyók lelkében a rím !

Ha Te lennél a Megváltó
Napjaid hogyan pergetnéd?
Miről lenne körülötted szó
És felvállalnád, mernéd
Az Istent képviselni közöttünk?
Mert mi csak megyünk, s jöttünk
Bűneink előtt, és után
És Isten fényudvaránál
Félszegen , után
Töltekezünk, és megbillenve áll
A mérleg, ha megmérettetünk
Ha Te lennél a Megváltó nekünk
Hogyan tudnál jobbá válni?
De jó lenne megpróbálni!

Mindszenty József tér

2010-06-14

Bajának is van már
Mindszenty tere:
Lassan boldog lesz Ő is-
S Vele
Az utca, a tér embere.
Ki mellszobrára tekint;
A példakép megint -
És hősi kitartásról mesél:
Istenről, a bizalomról, s megér
Néhány percet elidőzni itt;
Emlékezni, hogy mily erős a Hit,
Remény, s a Szeretet
S hogy szeretni akkor is lehet
Ha tiltják, s átkoznak érte...
A mártíroknak vére

Nem hiábavaló!
Majdcsak győz a Jó
A bűn felett
S az embertelenséggel
A Szeretet!

A kinőtt lelkiismeret 2010.06. 28.

Az Ember
Sohasem nőheti ki a lelkiismeretét
S ha mégis oly nagyra értékeli eszét.
Nem mer
Szembenézni igazán önmagával,
És Istenével
Jövőt tervezni a megcsalt Má-val?!
- Így hitével
Csak áztatja; hazudja a nyugalmat !
Nem tudja, hogy csak vet, de Isten arat
És boldogok
Kik megérik a bő termést
„Nem a ti dolgotok
A betakarítás, csak a mag vetése”
Feladhatjuk a hirdetést:
Egy életet adok – becsületet kérve
Magamnak, hitemnek, s a munkámnak,
Kevéske örömmel beérem, hogy a bűbánat
El ne vegye kedvem;
Ennyi csak az elvem
S hogy senki soha
Ne nője ki a lelkiismeretét
Sorsa akár jó, avagy mostoha
Mert így lesz az élet : szép!

Csak 2010-07-11

Csak a bűnbánatból
Nő ki a szeretet
Ki azt hiszi: bűn nélkül van
Lehet:-
Mindenki óvakodik attól
S a győzködése haszontalan !

Ki magába nem néz:
Nem ismerve fel hibáit
Úgy véli: tettei : mint a méz-
Édesítik a Világot, bármit-
Mely keserű lenne nélküle...:
Isten hangjára süket a füle
És nem akar másokat sem hallani;
Büntelen élet nincs!

- De van ami
Még veszélyesebb!
És nincs
Az az éles kés
Mely jobban sebezne a lelkeket...

Nem gyón az
Ki tökéletes
S nem gyógyul a szíve annak
Kinek „sohasem” sebes

S a gyémántkemény lelkek
Ördögi mosolyát
E Világ mammonos, hamis szelleme
Kacagva lengi át!

Ima kétezer tizben

2010.08.23

Elvárások, jogok, megtiszteltetés
És hatalom nélkülivé kell válnunk
Hogy Isten szemében
Megbecsülést találjunk!

Ez az Élet, és a Hit paradoxona
Ezért volt Jézus megváltó, és nem ostoba:
Ő az üdvözülést kereste
Mindenki számára
Hisz Ő Istenben, s Isten Benne
Nyilvánult meg, bármást vár ma
- És akkor is - az ember
Ki igaz lenni nem bír, nem mer...

Kicsinyes tétova vágyaink
Nem hagynak szárnyalni
Átlépni nem tudjuk árnyaink
S magunk nem bírjuk megváltani
És nem kérjük ezt a kegyelmet;
Mert igazán Mi sem adunk:
Sem magunknak, sem másnak- lehet...
Mindig Káin utódai maradunk!

Óh Istenem, segíts kitörnöm körömből
Hogy részesedjem majdan a mennyei örömből
S mily jó lenne itt is megtalálni néha
Add alám utadat, s védj,
Hogy ne lehessek préda
Az Én megváltóm légy!

Add, hogy erőt vehessek magamon
A testemen, az agyamon
Rád hangolódhassak, Neked, Veled éljek
Add hogy merhessek remélni
Bűneimtől égve add hogy még reméljek!

Az igaz s a hamis   2010. 08.03

Az emberekkel
Akaratuk ellenére
Nem lehet jót tenni 4
Egy jó étel íz-öröméhez
Éhesnek kell lenni!
S a lélek ha hiányt szenved
Halk szavával súgja.
Hogy mit kell tenned
Ha hagyod: elnyomja a Világ zaja
S nem hallatszik tompa jaja
Ahogy haldoklik Benned...

Nem jó a víz szomj nélkül !
Isten ha hív:- a fejed belekékül.
Úgy tiltakozhatsz ellene
Hisz a kérdés: Vele, vagy nem vele!
Mindig, minden pillanatban
A döntés szabad, s az akaratban
Nyilvánul meg emberséged.-
Épít lényed, avagy éget

A szeretet csak úgy helyes.
Ha ki kapja: végleges
Boldogsághoz jusson, ha kevéshez is!
Mert a többi csalás, s hamis
Énképet mutat az adónak;
A rosszat sokszor mutatja jónak
Sőt! Ál-örömbe ringatja
Azt, ki azt hiszi: a szeretet érzélem
És hamisan magát áztatja:
Ki nem tudja, hogy: munka, és kegyelem
Mellyel dolgozni kell a szeretetért
És mindenkiért:
Nem csak azért
Ki szeretetet kért !

Erzsike néninek
Ki imáiba foglalt
Hívó lélekkel,-
Néki írom e dalt

S köszönöm az Úrral töltött perceket
Lám, Ő minket így szeret;
Ad, s elvesz
De a szívünk nemesül
S a szeretet kivirágzik
Itt is; legbelül

Ahogy Ő áldotta:
Áldja meg Őt is az Isten
S ha úgy hisszük;
Más reményünk nincsen
Vessük hát Belé a bizodalunk
Hisz mindent, MINDENT Tőle kaptunk

Ő adott, és ad ezután
Ha kérünk bármit is után
Ő javunkra fordítja az életet
És mindent megadhat
Mi lelkünk üdvére lehet !